

měňovat. Jednak nám bude nápomocen v boji s naším hříchem a také takto vstoupí do našeho života pokoj a radost. A to jistě uvítáme.

Poděkování paní Růžence.

V neděli 14. 2. 2016 nás náhle opustila paní Růženka Stránská. Ráno jsme si při mši svaté podaly ruce na znamení pokoje a než skončil, den si ji Pán k sobě povolal. V našem farním společenství byla velice aktivní. Vždy ochotně a procítěně četla z Písma svatého při mších. Nevynechala v celém týdnu téměř žádnou z nich, na které vozila také svou maminku. Já jako katechetka na ni budu vzpomínat jako na velice aktivní babičku své vnučky Nikolky, ale i hodnou tetičku pro ostatní děti v našich farnostech. Pomáhala s dozory na vikariátních a diecézních poutích, ale i mších pro děti, denních, víkendových a prázdninových pobytech našich farností. Mnohokrát si děti i všichni ostatní pochutnávali na jejich výborných buchtách a řezech, které nosila v celých pekáčích. Také žádná přednáška i setkání pro farníky na faře, se neobešla bez ní. Chtěla se co nejvíce vzdělávat ve víře a zároveň vytvářela zázemí pro tyto akce. Opět sladkými a slanými dobrotami a pomocí spojené s občerstvením pro ostatní. V živém růženci byla zapojena se svojí maminkou od samého začátku. Její desátek růžence doplňoval modlitbu druhé růže, kde jsem i já. Byla pravidelnou účastnicí farních výletů a pobytů pro dospělé. Moc ráda cestovala a nechávala se okouzlovat krásami našich i zahraničních kostelů a poutních míst. Modlitby v nich, i na cestách k nim, ji naplňovaly radostí z živě prožívané víry. Růženko, děkujeme ti ..

Jana Kašková

Vydává ŘKF Mladá Vožice, Morávково nám. 21, 391 43
email: faravozice@seznam.cz Tel. 731 402 979
Náklad 250 kusů; Neprodejné; březen 16
Doporučený příspěvek na 1 číslo cca 5,-Kč

FARNÍ ZPRAVODAJ MLADOVOŽICKA č. 1

Čtvrtletník farností – 1/2016

Mladá Vožice

Nová Ves

Šebířov

Smilovy Hory

Vrcholtovice

Hlasivo

TŘETÍ PASTÝŘSKÝ LIST MONS. VLASTIMILA KROČILA BISKUPA ČESKOBUDĚJOVICKÉHO

Milí diecézané, sestry a bratři a dnes zvláště vy, milí mladí přátelé v Kristu Ježíši, našem Pánu! Prožíváme rok Božího milosrdenství, které sv. Jan Pavel II. definoval jako „zvláštní sílu Boží lásky, která je větší než náš hřích a nevěrnost“. Ano, Bůh dokáže vidět v každém z nás to, co je často skryté pod nánosem hříchu, všednosti, obav či strachu. Jeho láska nás uzdravuje, posiluje a umožňuje nám objevit zdroj skutečné radosti a naděje. Není jistě náhodou, že právě v tomto roce vás, mladé lidi, zve papež František od 20. do 31. července na Světový den mládeže do Krakova; města, které je nám velmi blízké, jak vzdáleností, tak také osobnostmi svatého života, jež jsou s ním spojeny. Žil tam kdysi Karol Wojtyła, který se stal papežem a přijal jméno Jan Pavel II.; žila tam řeholní sestra Faustina Kowalská, od níž polský papež přijal úctu k Božímu milosrdenství, kterou pak rozšířil do celé církve. Prožít celosvětové setkání křesťanské mládeže v jednotě s papežem je pro všechny účastníky velkým duchovním povzbuzením, ze kterého se dá žít dlouhý čas. Jistě však nemůže zůstat jen u setkávání mladých na celosvětové či celonárodní úrovni. Milí mladí přátelé, je třeba si vážně položit otázku: Jak se snažím prožívat svou víru? Jistě se scházíte, abyste se spolu se svými vrstevníky pobavili, pěstovali sport či kulturní aktivity. Ale pamatujte při těchto setkáních i na modlitbu a četbu Písma svatého. Sdílejte nejen společné zájmy, ale i svou víru, neboť jen tak zakusíte přítom-

nost Pána Ježíše, jehož slovo je stále živé a aktuální: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já mezi nimi“ (Mt 18,20). Víra je sice osobní rozhodnutí a osobní odpověď na lásku Ježíše, ale je vždy zároveň povoláním k životu s druhými. Nelze ji žít izolovaně. Styl života společenství není výsadou nějaké spirituality, zájmovou volbou některých věřících či něčím navíc, ale jedná se o základní styl života každého pokřtěného. Na takovém základě založil Ježíš svou církev. Mějte v tomto smyslu nadšení a odvahu stávat se animátory. Možná se vám nejednou zdá, že čas věnovaný setkání s druhými kvůli víře a společné modlitbě je zbytečný a dáváte přednost něčemu jinému. Buďte si ale jisti, že mít dobré přátele a najít dobré společenství je velikou posilou pro život. Dobré společenství je místem, kde se člověk učí mimo jiné žít a sdílet evangelium a zakouší krásu života s Kristem. Uprostřed společenství mladých křesťanů se prožívá i skutečnost, že milosrdenství Boží není jen dar, který dostáváme, ale je též úkolem. Učit se lásce, službě, odpuštění, inspirovat se skutky tělesného a duchovního milosrdenství - to vše vyžaduje život s druhými, protože bez nich nelze prožívat podstatu křesťanství, a tou je láska k Bohu, projevovaná konkrétním způsobem láskou k bližním. Rád bych ještě připomněl mého - v pověsti svatosti zesnulého - předchůdce na biskupském stolci Mons. Josefa Hloucha a jeho slova, kterými se obracel k mladým: „Přikázání Boží nejsou barikády, jež by brzdily vývoj, nýbrž jsou to mosty, jež vedou k vývoji; ano, splnění požadavků křesťanské morálky, to jest vůle Boží, je podmínkou pravých radostí. S vůlí Boží, bohužel, dnes se spojuje smutek. Je málo radostí ve světě a my jediná máme možnost pomoci světu k radosti. Nechme zazářit tvář dobrotivého Boha na své bratry a sestry ...“ Rodičům a všem, kteří nesou odpovědnost za mladé lidi, kladl na srdce tato slova: „...pamatujte na to, že váš život má být knihou, ve které vaše děti mají číst nejraději!“

Závěrem se obracím na vás, bratři a sestry všech věkových kategorií a zvláště na vás rodiče, prarodiče, křesťní a biřmovací kmotry a v neposlední řadě i na vás, moji milí spolubratři v kněžské službě: Pomozte mladým ve svém okolí, aby se setkávali a prožívali radost z víry a podpořte je také, aby se letos zúčastnili Světového dne

mládeže. Všichni společně se spojme v modlitbě, aby se co nejvíc mladých lidí setkala s osobní láskou Ježíše Krista a během Světového dne mládeže prožilo, že církev je mladá, krásná, inspirativní a nabízí smysl života každému člověku. Děkuji všem, kdo mladé účastníky Světového setkání v Krakově podpoří při sbírce, která se bude konat příští neděli 6. března. Milí mladí přátelé, těším se na vás při celodíeczním setkání mládeže před Květnou nedělí a poté i při červencovém setkání s papežem Františkem v Krakově.

X Vlastimil, biskup českobudějovický

Z přednášky otce Mikuláše Selveka, premonstráta z Milevska v Mladé Vožici.

Prožíváme postní dobu a na Popeleční středu jsme slyšeli výzvu proroka Joela, abychom roztrhli své srdce a ne pouze šaty. Ne vnějšek, ale vnitřek je důležitý.

Dva vlci. Jednou vyprávěl starý indián svému vnukovi o velké bitvě, která probíhá v nitru každého člověka. Řekl mu: „Chlapče, ta bitva v každém z nás je bitvou mezi dvěma vlky. Jeden je zlý. Je to vztek, žárlivost, závist, smutek, strach, sobectví, namyšlenost, hrubost, nenávisť, sebestřednost a falešnost. Ten druhý je dobrý. Je to láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, naděje, vcítění se, štědrost, věrnost, soucit, důvěra a víra.“ Vnuk o tom chvíli přemýšlel a potom se zeptal: „A který vlk vyhraje?“ Starý indián odpověděl: „Ten, kterého krmíš!“ Hřích je realitou každého z nás a není jen mou soukromou věcí. Dále v průběhu přednášky otec Mikuláš několikrát zdůraznil, že Bůh nás vidí. Ne v tom smyslu, jak jsme to možná někdy slyšeli jako malí a byl k tomu připojován vztyčený ukazováček. Boží milosrdenství je bezmezné! Žalm 139: Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš, ty víš, když sedám i když vstávám. Poznáváš mé myšlenky již zdálky; ať jdu nebo ležím, ty to určuješ, všímáš si všech mých cest. Slovo ještě nemám na jazyku, hle, už je znáš, Hospodine, celé. Obklopuješ mě zezadu i zředu a kladeš na mě svou dlaň. Tedy žít s vědomím, že dobrý Bůh se na mě dívá, nás může skutečně pro-